

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PAULO
COELHO

OKÇU'NUN
YOLU

BU KİTAP KESİNLİKLE
PROFESYONEL
BİR ÇEVİRİ DEĞİLDİR

ÖNSÖZ

“Tetsuya. ”

Çocuk şaşkın şaşkın yabancıya baktı.

"Bu şehirde hiç kimse Tetsuya'yı yay tutarken görmedi," diye yanıtladı. "Buradaki herkes onu marangoz olarak tanıyor."

"Belki vazgeçti, belki cesaretini kaybetti, bu benim için önemli değil," diye ısrar etti yabancı. "Ama sanatını bırakmışsa, ülkedeki en iyi okçu olarak kabul edilemez. İşte bu yüzden ona meydan okumak ve artık hak etmediği bir itibara son vermek için bunca gün seyahat ettim."

Oğlan tartışmanın bir anlamı olmadığını gördü; Adamı marangoz dükkânına götürmek en iyisiydi, böylece yanıldığını kendi gözleriyle görebildi.

Tetsuya evinin arka tarafındaki atölyedeydi. Kimin geldiğini görmek için döndü ama gözleri yabancıнын taşıdığı uzun çantaya düştüğünde gülümsemesi dondu.

"Tam olarak düşündüğünüz gibi," dedi yeni gelen. "Buraya efsane haline gelen adamı küçük düşürmek ya da kışkırtmak için gelmedim. Sadece, yıllarca süren uygulamamdan sonra mükemmelliğe ulaşmayı başardığımı kanıtlamak isterim."

Tetsuya işine devam edecekmiş gibi yaptı: Bacaklarını masaya koyuyordu.

"Bütün bir nesile örnek olan bir adam senin gibi ortadan kaybolamaz," diye devam etti yabancı. "Öğretilerinizi takip ettim, yayın yoluna saygı duymaya çalıştım ve atışımı izlemenizi hak ediyorum. Bunu yaparsan, giderim ve kimseye tüm ustaların en büyüğünü nerede bulacağını söylemem."

Yabancı, çantasından, tutacağı ortanın biraz altında olan, cilalı bambudan uzun bir yay çıkardı. Tetsuya'nın önünde eğildi, bahçeye çıktı ve tekrar belli bir yere doğru eğildi. Sonra kartal tüyüyle kaplı bir ok çıkardı, atış için sağlam bir temel oluşturmak için bacaklarını sıkıca yere dikerek durdu ve bir eliyle yayı yüzünün önüne getirdi, diğeriyle konumlandırdı. ok.

Çocuk neşe ve şaşkınlık karışımı bir ifadeyle izledi. Tetsuya artık çalışmayı bırakmıştı ve yabancıyı biraz merakla izliyordu.

Ok kirişe sabitlenmiş halde, yabancı yayı göğsünün ortasıyla aynı hizada olacak şekilde kaldırdı. Başının üstüne kaldırdı ve ellerini yavaşça indirirken ipi geri çekmeye başladı.

Ok yüzüyle aynı hizaya geldiğinde yay tamamen çekilmişti. Sonsuzluk gibi görünen bir an için okçu ve yay tamamen hareketsiz kaldı. Çocuk okun gösterdiği yere bakıyordu ama hiçbir şey göremiyordu.

Aniden, ipteki el açıldı, el geriye doğru itildi, diğer eldeki yay zarif bir kavis çizdi ve ok gözden kayboldu ve uzakta yeniden belirdi.

"Git ve getir," dedi Tetsuya.

Çocuk okla geri döndü: kırk metre ötede yerde bulduğu bir kirazı delmişti.

Tetsuya okçuyu selamladı, atölyesinin bir köşesine gitti ve uzun bir deri şeridine sarılmış, ince bir şekilde kavisli, ince bir tahtaya benzeyen şeyi aldı. Deriyi yavaşça çözdü ve yabancıninkine benzer bir yayı ortaya çıkardı, ancak çok daha fazla fayda görmüş gibi görünüyordu.

"Benim oklarım yok, bu yüzden sizinkilerden birini kullanmam gerekecek. İsteddiğini yapacağım ama verdiğin sözü tutmalısın, yaşadığım köyün adını asla açıklamayacaksın. Biri sana beni sorarsa, beni bulmak için dünyanın bir ucuna gittiğini ve sonunda bir yılan tarafından ısırıldığımı ve iki gün sonra öldüğümü öğrendiğini söyle." Yabancı başını salladı ve oklarından birini ona uzattı.

Uzun bambu yayın bir ucunu duvara dayayıp sertçe bastıran Tetsuya yayı gerdi. Sonra tek kelime etmeden dağlara doğru yola koyuldu.

Yabancı ve çocuk onunla birlikte gittiler. Bir saat boyunca yürüdüler, iki kaya arasındaki büyük bir yarığa ulaşana kadar içinden hızla akan bir nehrin aktığı, ancak neredeyse yıkılmak üzere olan yıpranmış bir halat köprü vasıtasıyla geçilebilecekti.

Oldukça sakin bir şekilde Tetsuya, uğursuzca sallanan köprünün ortasına yürüdü; diğer taraftaki bir şeye eğildi, tıpkı yabancıнын yaptığı gibi yayı yükledi, kaldırdı, göğsüyle aynı hizaya getirdi ve ateş etti.

Çocuk ve yabancı, yaklaşık yirmi metre ötedeki olgun bir şeftalinin ok tarafından delindiğini gördüler.

Tetsuya bankanın güvenliğine dönerek, "Sen bir kiraz deldin, ben bir şeftali deldim," dedi. "Kiraz daha küçük. Hedefini kırk metreden

vurdun, benimki bunun yarısı kadardı. Bu nedenle, az önce yaptığım şeyi tekrarlayabilmelisin. Orada köprünün ortasında dur ve benim yaptığımı yap.”

Dehşete kapılan yabancı, ayaklarının altındaki dimdik düşüşle donup kalmış, harap köprünün ortasına doğru ilerledi. Aynı ritüel jestleri yaptı ve şeftali ağacına ateş etti, ancak ok geçip gitti.

Bankaya döndüğünde bembeyazdı.

Tetsuya, "Yeteneğin, saygınlığın ve duruşun var," dedi. "Tekniği iyi kavradın ve yayda ustalaştın ama zihninde ustalaşmadın. Tüm koşullar uygun olduğunda nasıl ateş edeceğinizi biliyorsunuz, ancak tehlikeli bir zemindeyseniz hedefi vuramazsınız. Okçu her zaman savaş alanını seçemez, bu nedenle eğitiminize yeniden başlayın ve olumsuz durumlara hazır olun. Yay yolunda devam edin, çünkü bu bütün bir yaşam yolculuğudur, ancak iyi ve isabetli bir atışın, ruhunuzda huzurla yapılan atıştan çok farklı olduğunu unutmayın.”

Yabancı derin bir yay daha yaptı, yayını ve oklarını omzunda taşıdığı uzun çantaya koydu ve gitti.

Dönüş yolunda, çocuk çok mutluydu.

"Ona gösterdin Tetsuya! Sen gerçekten en iyisisin!"

İnsanları duymayı ve onlara saygı duymayı öğrenmeden asla yargılamamalıyız. Yabancı iyi bir adamdı; öyle bir izlenim vermiş olsa bile beni küçük düşürmedi ya da benden daha iyi olduğunu kanıtlamaya çalışmadı. Bana meydan okuyormuş gibi görünse de sanatını göstermek ve tanınmasını istedi. Ayrıca, beklenmedik denemelerle yüzleşmek, yay yolunun bir parçası ve yabancının bugün yapmama izin verdiği şey tam olarak buydu.”

"Senin en iyisi olduğunu söyledi ve ben senin usta bir okçu olduğunu bile bilmiyordum. Öyleyse neden marangoz olarak çalışıyorsun?"

“Çünkü yayın yolu her şeye hizmet ediyor ve benim hayalim ahşapla çalışmaktı. Ayrıca yolu takip eden bir okçunun yaya, oka veya hedefe ihtiyacı yoktur.”

"Bu köyde hiç ilginç bir şey olmuyor ve şimdi birdenbire buradayım, artık kimsenin umurunda bile olmayan bir sanatın ustasıyla karşı karşıyayım," dedi çocuk, gözleri parlayarak. "Yayın yolu nedir? Bana öğretebilirmisin?"

“Öğretmek zor değil. Köye geri dönerken bunu bir saatten az bir sürede yapabilirim. Zor olan, gerekli hassasiyeti elde edene kadar her gün pratik yapmaktır.”

Çocuğun gözleri ona evet demesi için yalvarır gibiydi. Tetsuya yaklaşık on beş dakika boyunca sessizce yürüdü ve tekrar konuştuğunda sesi daha genç geliyordu:

"Bugün memnunum. Yıllar önce hayatımı kurtaran adamı onurlandırdım ve bu yüzden sana gerekli tüm kuralları öğreteceğim, ama bundan daha fazlasını yapamam. Sana söylediklerimi anlarsan, bu öğretileri istediğin gibi kullanabilirsin. Şimdi, birkaç dakika önce bana usta dedin. usta nedir? Bir şeyler öğreten biri değil, öğrencinin zaten ruhunda olan bir bilgiyi keşfetmesi için elinden gelenin en iyisini yapması için ilham veren biri olduğunu söyleyebilirim.”

Ve dağdan inerlerken Tetsuya yayın yolunu açıkladı.

MÜTTEFİKLER

Yayın ve okun sevincini başkalarıyla paylaşmayan okçu, kendi niteliklerini ve kusurlarını asla bilemez. Bu nedenle, herhangi bir şeye başlamadan önce müttefiklerinizi, yaptığınız işle ilgilenen insanları arayın. “Başka okçuları arayın” demiyorum. Diyorum ki: Başka becerilere sahip insanları bulun, çünkü yayın yolu, coşkuyla izlenen diğer yollardan farklı değildir.

Müttefiklerimiz mutlaka herkesin hayranlıkla baktığı ve “Daha iyisi yok” dediği göz kamaştırıcı insanlar olmayacak. Aksine, hata yapmaktan korkmayan ve bu nedenle hata yapan insanlardır, bu yüzden yaptıkları işler çoğu zaman tanınmaz hale gelir. Yine de onlar sadece dünyayı dönüştüren ve birçok hatadan sonra topluluklarında gerçek bir fark yaratabilecek bir şey yapmayı başaran türden insanlar. Hangi tutumu benimseyeceğine karar vermek için oturup bir şeylerin olmasını beklemeye tahammül edemeyen insanlardır; hareket ederken karar verirler, bunun son derece tehlikeli olabileceğinin farkındadırlar.

bir okçu için bu tür insanlarla yaşamak önemlidir çünkü hedefe ulaşmadan önce yayı göğsüne doğru çekerken yön değiştirmek için yeterince özgür hissetmesi gerektiğini anlaması gerekir. Elini açıp ipi bıraktığında kendi kendine şöyle demelidir: “Yayı çekerken uzun bir yol kat ettim. Şimdi gerekli riskleri aldığımı ve elimden gelenin en iyisini yaptığımı bilerek bu oku bırakıyorum.”

En iyi müttefikler, herkes gibi düşünmeyenlerdir. Bu yüzden okçuluk hevesinizi paylaşabileceğiniz arkadaşlar aradığınızda, sezginize güvenin ve kimsenin ne dediğine aldırmayın. İnsanlar her zaman kendi sınırlarını model alarak başkalarını yargırlar ve diğer insanların görüşleri genellikle önyargı ve korkuyla doludur.

Deneyen, risk alan, düşen, incinen ve ardından daha fazla risk alan herkese katılın. Doğruları tasdik edenlerden, kendileri gibi düşünmeyenleri eleştirenlerden, kendilerine saygı duyulacağından emin olmadıkça bir adım bile atmamış olanlardan ve kesinliği şüpheye tercih edenlerden uzak durun.

Açık olan ve savunmasız olmaktan korkmayanlara katılın: İnsanların ancak, onları yargılamak için değil, özveri ve cesaretlerine hayran

olmak için, arkadaşlarının ne yaptıklarına bakmaya başladıklarında gelişebileceklerini anlarlar.

Okçuluğun, örneğin bir fırıncı ya da bir çiftçinin ilgisini çekmediğini düşünebilirsiniz, ancak sizi temin ederim ki, gördükleri her şeyi yaptıklarına katacaklar. Siz de aynısını yapacaksınız: İyi bir fırıncıdan ellerinizi nasıl kullanacağınızı ve doğru malzeme karışımını nasıl elde edeceğinizi öğreneceksiniz. Çiftçiden sabretmeyi, çok çalışmayı, mevsimlere saygı duymayı, fırtınalara küfretmemeyi öğreneceksiniz çünkü zaman kaybı olur.

Yayınızın ahşabı kadar esnek ve yol boyunca işaretleri anlayanlara katılın. Aşılmaz bir engelle karşılaştıklarında veya daha iyi bir fırsat gördüklerinde yön değiştirmekten çekinmeyen insanlardır. Su niteliklerine sahiptirler: Kayaların etrafından dolaşırlar, nehrin akışına uyum sağlarlar, bazen oyuk dolana kadar göle dönüşürler ve yollarına devam edebilirler, çünkü su, kaderinin deniz olduğunu asla unutmaz ve su asla unutmaz. er ya da geç ulaşılması gerektiğidir.

Hiç “Tamam, bu kadar, daha ileri gitmiyorum” demeyenlere katılın, çünkü baharın kışı takip ettiği ne kadar kesinse, hiçbir şey bitmez; Amacınıza ulaştıktan sonra, her zaman yolda öğrendiğiniz her şeyi kullanarak yeniden başlamalısınız.

Şarkı söyleyen, hikayeler anlatan, hayattan zevk alan ve gözlerinde neşe olan insanlara katılın, çünkü neşe bulaşıcıdır ve başkalarının depresyon, yalnızlık ve zorluklarla felç olmasını önleyebilir.

İşlerini şevkle yapanlara katılın ve onların size olduğu kadar onlara da faydalı olabileceğiniz için onların araçlarını ve becerilerinin nasıl geliştirilebileceğini anlamaya çalışın.

Bu nedenle, yayınızla, okunuzla, hedefinizle ve yolunuzla buluşmanın zamanı geldi.

YAY

Yay hayattır: tüm enerjinin kaynağıdır.

Ok bir gün gidecek.

Hedef çok uzakta.

Ama yay seninle kalacak ve ona nasıl bakacağını bilmelisin.

Hareketsizlik dönemleri gerektirir - her zaman silahlı ve gergin bir yay gücünü kaybeder. Bu nedenle dinlenmesine, sıkılığını kazanmasına izin verin; o zaman, kirişi çektiğinizde, yay tüm gücü bozulmadan memnun olacaktır.

Yayın vicdanı yoktur: Okçunun elinin ve arzusunun uzatılmasıdır.

Öldürmeye veya meditasyon yapmaya hizmet edebilir. Bu nedenle, her zaman niyetleriniz konusunda net olun.

Yay esnektir, ancak sınırları vardır. Kapasitesinin ötesinde germek onu kırar veya tutan eli tüketir. Bu nedenle enstrümanınızla uyum içinde olmaya çalışın ve asla verebileceğinden fazlasını istemeyin.

Bir yay, okçunun elinde hareketsiz veya gergindir, ancak el yalnızca vücudun tüm kaslarının, okçunun tüm niyetlerinin ve tüm atış çabasının yoğunlaştığı yerdir. Bu nedenle yayı çekili tutarken duruşun şıklığını korumak için her parçanın sadece gerekeni yaptığından ve enerjinizi boşa harcamadığından emin olun. Bu sayede yorulmadan birçok ok atabileceksiniz.

Yayınızı anlamak için, kolunuzun bir parçası ve düşüncelerinizin bir uzantısı haline gelmelidir.

OK

Ok niyettir.

Yayın gücünü hedefin merkeziyle birleştiren şeydir.

Niyet kristal berraklığında, düz ve dengeli olmalıdır.

Ok bir kez gittikten sonra geri gelmeyecektir, bu nedenle bir atışı kesmek daha iyidir, çünkü ona götüren hareketler yeterince kesin ve doğru değildi, sadece yay tamamen çekilmiş olduğu ve ok tamamen çekilmiş olduğu için dikkatsizce hareket etmektense. hedef bekliyordu.

Ama seni felç eden tek şey hata yapma korkusuysa, asla oku fırlatmaktan geri durma. Doğru hareketleri yaptıysanız, elinizi açın ve ipi bırakın. Ok hedefi vuramasa bile, bir dahaki sefere hedefinizi nasıl geliştireceğinizi öğreneceksiniz.

Asla risk almazsanız, hangi değişiklikleri yapmanız gerektiğini asla bilemezsiniz.

Her ok kalbinizde bir hatıra bırakır ve sizi daha iyi ve daha iyi atış yapacak olan o hatıraların toplamıdır.

HEDEF

Hedef, ulaşılmak istenen amaçtır.

Okçu tarafından seçildi ve çok uzakta olmasına rağmen, onu vuramadığımızda suçlayamayız. Yayın yolunun güzelliğı burada yatıyor: Rakibinizin sizden daha güçlü olduğunu söyleyerek kendinizi asla mazur gösteremezsiniz.

Hedefi seçen sendin ve bundan sorumlusun.

Hedef daha büyük, daha küçük, sağda veya solda olabilir, ancak her zaman önünde durmanız, ona saygı göstermeniz ve zihinsel olarak yakınlaştırmanız gerekir. Sadece okunuzun en ucundayken yayı bırakmalısınız.

Hedefi düşman olarak görürseniz hedefi vurabilirsiniz ama içinizdeki hiçbir şeyi geliştiremezsiniz. Bir kağıt ya da tahta parçasının tam ortasına bir ok yerleştirmeye çalışarak geçeceksin, ki bu kesinlikle anlamsız. Ve başkalarıyla birlikteyken, zamanını asla ilginç bir şey yapmadığından şikayet ederek geçireceksin.

Bu yüzden hedefinizi seçmeli, onu vurmak için elinizden geleni yapmalı ve ona her zaman saygı ve itibarla bakmalısınız; bunun ne anlama geldiğini ve sizin tarafınızdan ne kadar çaba, eğitim ve sezgi gerektiğini bilmeniz gerekir.

Hedefe baktığınızda, yalnızca buna değıl, çevresinde olup bitenlere konsantre olun, çünkü ok atıldığında, rüzgar, ağırlık ve mesafe gibi hesaba katmadığınız faktörlerle karşılaşacaktır.

Hedefi anlamalısın. Kendinize sürekli řu soruyu sormalısınız: “Eğer hedef bense, neredeyim? Okçuya hak ettiğı onuru vermek için vurulmak nasıl olur?”

Hedef, yalnızca okçu varsa vardır. Varlığını haklı çıkaran şey, okçunun ona vurma arzusudur; aksi takdirde sadece cansız bir nesne, önemsiz bir kağıt veya tahta parçası olurdu.

Ok hedefi aradığı gibi, hedef de oku arar, çünkü varlığına anlam veren oktur; artık sadece bir kağıt parçası değıl; bir okçu için dünyanın merkezidir.

DURUŞ

Yayı, oku ve hedefi anladıktan sonra, ateş etmeyi öğrenmek için gereken dinginlik ve zarafete sahip olmalısınız. Huzur kalpten gelir. Kalp genellikle güvensizlik düşünceleriyle ıstırap çekse de, doğru duruşla elinden gelenin en iyisini yapabileceğini bilir.

Zarafet yüzeysel bir şey değil, bir insanın hayatını ve işini onurlandırma şeklidir. Duruşu bazen rahatsız edici buluyorsanız, bunun yanlış veya yapay olduğunu düşünmeyin; zordur çünkü gerçektir. Hedefin okçunun saygınlığı ile onurlandırıldığını hissetmesini sağlar.

Zarafet duruşların en rahatı değildir, ancak çekim mükemmel olacaksa en iyi duruştur.

Gereksiz her şey atıldığında zarafet elde edilir ve okçu basitliği ve konsantrasyonu keşfeder; duruş ne kadar basit ve ayıkça, o kadar güzel.

Kar güzeldir çünkü tek rengi vardır, deniz güzeldir çünkü tamamen düz bir yüzey gibi görünür ama hem deniz hem de kar derindir ve kendi niteliklerini bilirler.

OK NASIL TUTULUR

Oku tutmak, kendi niyetinizle temas halinde olmaktır.

Okun tüm uzunluğu boyunca bakmalı, uçuşunu yönlendiren tüylerin iyi yerleştirildiğini kontrol etmeli ve noktanın keskin olduğundan emin olmalısınız.

Düz olduğundan ve önceki bir atışta bükülmediğinden veya hasar görmediğinden emin olun.

Sadeliği ve hafifliği ile ok kırılđan görünebilir, ancak okçunun gücü, vücudunun ve zihninin enerjisini uzun bir yol boyunca taşıyabileceği anlamına gelir. Efsaneye göre tek bir ok bir keresinde bir gemiyi batırdı, çünkü onu vuran adam ahşabın en zayıf olduğu yeri biliyordu ve böylece suyun ambara sessizce sızmasına izin veren bir delik açtı ve böylece bu okların tehdidine son verdi. - köyünün istilacıları olun. Ok, okçunun elinden çıkan ve hedefe doğru yola çıkan niyettir; yani uçuşunda özgürdür ve serbest bırakıldığında kendisi için seçilen yolu izleyecektir.

Rüzgardan ve yerçekiminden etkilenecek, ancak bu yörüngesinin bir parçası; bir yaprak, sadece bir fırtına onu ağaçtan kopardığı için yaprak olmaktan çıkmaz.

Bir erkeğin niyeti mükemmel, doğru, keskin, sağlam, kesin olmalıdır. Onu kaderinden ayıran boşluktan geçerken kimse onu durduramaz.

YAY NASIL TUTULUR

Sakin olun ve derin nefes alın.

Her hareket, gerektiğinde size yardım edecek olan müttefikleriniz tarafından fark edilecektir.

Ancak rakibinizin de sizi izlediğini unutmayın ve sabit bir el ile dengesiz bir el arasındaki farkı bilir: bu nedenle, gerginseniz derin nefes alın, çünkü bu her aşamada konsantre olmanıza yardımcı olacaktır.

Yayınızı alıp zarif bir şekilde vücudunuzun önüne koyduğunuzda, o atışın hazırlanmasına kadar geçen her aşamayı zihninizde gözden geçirmeye çalışın.

Ama bunu gerginlik olmadan yapın, çünkü tüm kuralları kafanızda tutmanız imkansızdır; ve sakın bir zihinle, her aşamayı gözden geçirirken, en zor anları ve bunları nasıl aştığınızı bir kez daha göreceksiniz.

Bu size güven verecek ve eliniz titremeyi bırakacaktır.

BOWSTRING NASIL ÇİZİLİR

Yay bir müzik aletidir ve sesi telde kendini gösterir.
Bowstring büyük bir Şeydir, ancak ok üzerinde sadece bir noktaya dokunur ve okçunun tüm bilgi ve tecrübesi o küçük nokta üzerinde yoęunlaŐmalıdır.
Hafifçe sağa veya sola eğilirse, bu nokta ateş hattının üstünde veya altındaysa hedefi asla vuramaz.

Bu nedenle, kirişı çektiğinizde, enstrüman çalan bir müzisyen gibi olun. Müzikte zaman, mekandan daha önemlidir; bir satırdaki notlar grubu hiçbir şey ifade etmez ama orada yazılanları okuyabilen kişi o satırı seslere ve ritimlere dönüştürebilir.

Okçu hedefin varlığını haklı çıkardığı gibi, ok da yayın varlığını haklı çıkarır: Elinizle bir ok atabilirsiniz, ancak oksuz bir yay hiçbir şekilde işe yaramaz.

Bu nedenle kollarınızı açtığınızda kendinizi yayı uzatıyormuş gibi düşünmeyin. Oku hareketsiz merkez olarak düşünün ve yayın ve kirişin uçlarını birbirine yaklaştırmaya çalıştığınızı düşünün; ipe nazikçe dokununuz; işbirliğini isteyin.

HEDEFE NASIL BAKILIR?

Birçok okçu, uzun yıllar okçuluk sanatını icra etmelerine rağmen hala kalplerinin endişeyle çarptığını, ellerinin titrediğini, amaçlarının başarısız olduğunu hissettiklerinden şikayet ederler. Bir yayın veya bir okun hiçbir şeyi değiştiremeyeceğini, ancak okçuluk sanatının hatalarımızı daha belirgin hale getirdiğini anlamaları gerekiyor. Hayata aşık olmadığın bir günde amacın karışık, zor olacak. İpi tam olarak geri çekecek gücün olmadığını, yayı olması gerektiği gibi bükemediğini göreceksin.

Ve o sabah hedefinizin zayıf olduğunu gördüğünüzde, bu belirsizliğe neyin sebep olduğunu bulmaya çalışacaksınız; bu, sizi rahatsız eden ancak o zamana kadar gizli kalan sorunla yüzleşmek anlamına gelecektir.

Bunun tersi de olabilir: amacınız doğrudur; tel bir müzik aleti gibi uğulduyor; kuşlar etrafta şarkı söylüyor. O zaman elinizden gelenin en iyisini yaptığınızı anlarsınız.

Yine de, iyi ya da kötü, sabahları nasıl çekim yaptığınıza kendinizi kaptırmayın. Önümüzde daha çok gün var ve her ok başlı başına bir hayat.

Sizi neyin titrettiğini keşfetmek için kötü anlarınızı kullanın. İç huzura giden yolu bulmak için güzel anlarınızı kullanın.

Ama ne korkudan ne de sevinçten durma: Yay yolunun sonu yoktur.

SERBEST BIRAKMA ANI

İki tür atış vardır.

Birincisi, büyük bir hassasiyetle, ancak ruhsuz yapılan atıştır. Bu durumda, okçu teknikte büyük bir ustalığa sahip olsa da, yalnızca hedefe konsantre olmuştur ve bu nedenle gelişmemiş, bayatlamış, büyümeyi başaramamıştır ve bir gün, her şeyin sıradanlaştığını anladığı için yay yolundan vazgeçecektir.

İkinci atış türü, ruhla yapılan atış türüdür. Okçunun niyeti okun uçuşuna dönüştürüldüğünde, eli doğru anda açılır, ipin sesi kuşların şarkı söylemesini sağlar ve uzaktan bir şey fırlatma hareketi - paradoksal bir biçimde- bir geri dönüşü kışkırtır. ve kendisiyle bir karşılaşma.

Yayı çekmek, doğru nefes almak, hedefe konsantre olmak, niyetiniz konusunda net olmak, duruşun zarafetini korumak, hedefe saygı duymak için harcadığınız çabayı biliyorsunuz ama şunu da anlamanız gerekiyor ki bu dünyada hiçbir şey yok. bizimle çok uzun süre kalır: belirli bir anda eliniz açıp niyetinizin kaderini takip etmesine izin vermek zorunda kalacak.

Bu nedenle, zarif duruşa ve doğru niyete giden tüm adımları ne kadar severseniz sevin, tüylerine, ucuna, şekline ne kadar hayran olursanız olun, ok gitmelidir.

Ancak, uçuşu çok kısa olacağından, okçu ateş etmeye hazır olmadan ayrılamaz.

Tam duruş ve konsantrasyon sağlandıktan sonra ayrılamaz çünkü vücut bu çabaya dayanamayacak ve el titremeye başlayacaktır.

Yay, okçu ve hedefin evrende aynı noktada olduğu anda gitmesi gerekir: buna ilham denir.

TEKRARLAMA

Jest fiilin vücut bulmuş halidir; yani, bir eylem tezahür ettirilmiş bir düşüncedir.

Küçük bir jest bize ihanet eder, bu yüzden her şeyi cilalamalı, detayları düşünmeli, tekniği sezgisel hale gelecek şekilde öğrenmeliyiz. Sezginin rutinle ilgisi yoktur, tekniğin ötesinde bir zihin durumuyla ilgilidir.

Bu nedenle, çok fazla pratik yaptıktan sonra artık gerekli hareketleri düşünmüyoruz; kendi varlığımızın bir parçası olurlar. Ancak bunun olması için pratik yapmalı ve tekrar etmelisiniz.

Ve bu yeterli değilse, tekrar etmeli ve pratik yapmalısınız.

Çelikle çalışan yetenekli nalbantlara bakın. Eğitimsiz bir göz için sadece aynı çekiç darbelerini tekrarlıyor.

Ancak yayın yolunu bilen biri, çekici her kaldırışında ve indirdiğinde darbenin şiddetinin farklı olduğunu bilir. El aynı hareketi tekrarlar ama metale yaklaştıkça ona az çok kuvvetle dokunması gerektiğini anlar.

Yani tekrar ile; aynı şey gibi görünse de, her zaman farklıdır.

Yel değirmenine bakın. Yelkenlerine sadece bir kez bakan birine, aynı hızda hareket ediyor, aynı hareketi tekrarlıyormuş gibi görünürler. Ancak yel değirmenlerine aşına olanlar, rüzgar tarafından kontrol edildiğini ve gerektiğinde yön değiştirildiğini bilir.

Nalbantın eli, çekiçleme hareketi binlerce kez tekrarlanarak eğitildi.

Rüzgar sert estiğinde yel değirmeninin yelkenleri hızlı hareket edebilir ve bu sayede dişlilerinin sorunsuz çalışmasını sağlar.

Okçu, birçok okun hedefin çok ötesine geçmesine izin verir, çünkü yayın, duruş, ip ve hedefin önemini ancak jestlerini binlerce kez tekrarlayarak ve hata yapmaktan korkmayarak öğreneceğini bilir.

Ve gerçek müttefikleri onu asla eleştirmeyecektir, çünkü pratik yapmanın gerekli olduğunu, içgüdülerini, çekiç darbesini mükemmelleştirmenin tek yolunun bu olduğunu bilirler.

Ve sonra artık ne yaptığını düşünmek zorunda olmadığı an gelir. O andan itibaren okçu onun yayı, oku ve hedefi olur.

OKUN UÇUŞU NASIL İZLENİR?

Ok atıldıktan sonra, okçunun hedefe giden yolu takip etmekten başka yapabileceği bir şey yoktur. O andan itibaren, ok atmak için gereken gerilimin var olması için başka bir neden kalmadı. Bu nedenle, okçu gözlerini okun uçuşuna sabitler, ancak kalbi dinlenir ve gülümser.

İpi serbest bırakan el geri itilir; yayı tutan el ileri doğru hareket eder; okçu kollarını açarak ve göğüsleri açıkta ve samimi bir kalple, hem müttefiklerin hem de rakiplerin bakışlarıyla yüzleşmeye zorlanır. Yeterince pratik yaptıysa, içgüdülerini geliştirmeyi başardıysa, tüm ok atma süreci boyunca zarafetini ve konsantrasyonunu koruduysa, o anda evrenin varlığını hissedecek ve eyleminin gerçekleştiğini görecektir. adil ve hak etmişti.

Teknik, her iki elin de hazır olmasına, nefesin kesin olmasına, gözlerin hedefe yönelik olmasına izin verir. İçgüdü, serbest bırakma anının mükemmel olmasını sağlar.

Yakından geçen ve okçuyu kolları açık, gözleri oku takip eden herkes, hiçbir şey olmadığını düşünecektir. Ancak müttefikleri, şutu yapan kişinin zihninin boyut değiştirdiğini biliyor; artık tüm evrenle temas halindedir.

Zihin çalışmaya devam eder, o atışla ilgili tüm olumlu şeyleri öğrenir, olası hataları düzeltir, iyi niteliklerini kabul eder ve vurulduğunda hedefin nasıl tepki vereceğini görmek için bekler.

Okçu yayı çektiğinde, yayındaki tüm dünyayı görebilir.

Okun uçuşunu takip ettiğinde, o dünya ona daha da yakınlaşır, onu okşar ve ona mükemmel bir görev duygusu verir.

Her ok farklı uçar. Bin ok atabilirsin ve her biri farklı bir yörünge izler: Yayın yolu budur.

YAYSIZ, OKSUZ, HEDEFSİZ OKÇU

Okçu, yayın yolunun kurallarını tamamen unuttuğunda ve tamamen içgüdüsel olarak hareket etmeye devam ettiğinde öğrenir. Ancak kuralları unutabilmek için onlara saygı duymak ve onları bilmek gerekir.

Bu duruma ulaştığında artık öğrenmesine yardımcı olan araçlara ihtiyacı kalmaz. Artık yaya, oklara veya hedefe ihtiyacı yoktur, çünkü yol, onu o yola ilk koyan şeyden daha önemlidir.

Aynı şekilde okumayı öğrenen öğrenci de tek tek harflerden kurtulup onlardan kelime oluşturmaya başladığı bir noktaya gelir.

Ancak, kelimelerin hepsi bir arada kullanılsaydı, hiçbir anlam ifade etmeyeceklerdi veya anlamayı son derece zorlaştıracaktı; kelimeler arasında boşluk olmalıdır.

Okçu, bir hareketle bir sonraki hareket arasında yaptığı her şeyi hatırlar; müttefikleriyle konuşuyor; dinleniyor ve hayatta olduğu gerçeğiyle yetiniyor.

Yayın yolu, neşe ve coşkunun, mükemmellik ve hatanın, teknik ve içgüdü'nün yoludur.

"Ama bunu ancak oklarını atmaya devam edersen öğreneceksin."

SONSÖZ

Tetsuya konuşmayı bıraktığında marangoz atölyesine ulaşmışlardı.

"Şirketiniz için teşekkürler," dedi çocuğa.

Ama çocuk gitmedi.

"Doğru şeyi yapıp yapmadığımı nasıl bilebilirim? Gözlerimin odaklandığından, duruşumun zarif olduğundan, yayı doğru tuttuğumdan nasıl emin olabilirim?"

"Mükemmel ustayı her zaman yanınızda hayal edin ve ona saygı duymak ve öğretilerini onurlandırmak için her şeyi yapın. Kimileri ona "şey", kimileri "yetenek" dese de, pek çok kişinin Tanrı dediği bu usta, her zaman bizi izliyor.

"En iyisini hak ediyor.

"Müttefiklerinizi de unutmayın: onları desteklemelisiniz, çünkü yardıma ihtiyacınız olduğu anlarda size yardım edeceklerdir. Nezaket armağanını geliştirmeye çalışın: bu armağan, kalbinizle her zaman barış içinde olmanızı sağlayacaktır. Ama hepsinden önemlisi, size anlattıklarımın ilham verici sözler olabileceğini asla unutmayın, ancak bunları yalnızca kendiniz deneyimlerseniz anlam kazanacaktır."

Tetsuya veda etmek için elini uzattı ama çocuk dedi ki:

"Bir şey daha: Yay atmayı nasıl öğrendin?"

Tetsuya bir an düşündü: Hikayeyi anlatmaya değer miydi? Bu özel bir gün olduğu için atölyesinin kapısını açtı ve şöyle dedi:

"Biraz çay yapacağım ve sana hikayeyi anlatacağım, ama yabancıya söz verdiğim şeyin aynısına söz vermelisin - asla kimseye bir okçu olarak yeteneğimden bahsetme."

İçeri girdi, ışığı yaktı, yayını yeniden uzun deri şerite sardı ve onu gözden uzak bir yere koydu. Birisi ona rastlarsa, bunun sadece bir çarpık bambu parçası olduğunu düşünürdü. Mutfığa gitti, çayı yaptı, çocukla oturdu ve hikayesine başladı.

"Bölgede yaşayan büyük bir asilzade için çalışıyordum; Ben onun ahırlarına bakmakla görevliydim. Ama ustam sürekli seyahat ettiğinden çok fazla boş zamanım vardı ve bu yüzden kendimi yaşamanın gerçek nedeni olduğunu düşündüğüm şeye adamaya karar verdim: içki ve kadın.

“Bir gün, birkaç gece uykusuz kaldıktan sonra, hiçbir yerden uzakta, kırsalın ortasında başım döndü ve yere yığıldım. Öleceğimi düşündüm ve tüm umudumu kestim. Ancak o yoldan daha önce hiç görmediğim bir adam geçti; bana yardım etti ve beni -buradan uzak bir yere- evine götürdü ve takip eden aylarda beni tekrar sağlığıma kavuşturdu. İyileşirken her sabah ok ve yayı ile yola çıktığını görürdüm.

“Kendimi daha iyi hissettiğimde ondan bana yay sanatını öğretmesini istedim; atlara bakmaktan çok daha ilginçti. Bana ölümümün çok yaklaştığını ve artık onu uzaklaştıramayacağımı söyledi. Benden sadece iki adım ötedeydi, çünkü bedenime büyük fiziksel zarar vermiştim.

"Öğrenmek isteseydim, bu sadece ölümün bana dokunmasını engellemek için olurdu. Okyanusun diğer tarafında, uzak bir ülkede bulunan bir adam, ona bir süreliğine ölümün uçurumuna giden yoldan kaçınmanın mümkün olduğunu öğretmişti. Ama benim durumumda, kalan günlerimde bu uçurumun kenarında yürüdüğümün ve her an içine düşebileceğimin farkında olmam gerekiyordu.

“Bana yay yolunu öğretti. Beni müttefikleriyle tanıştırdı, yarışmalara katılmamı sağladı ve kısa sürede ünüm tüm ülkeye yayıldı.

Yeterince öğrendiğimi görünce oklarımı ve hedefimi aldı ve bana hatıra olarak sadece yayı bıraktı. Beni gerçek bir coşkuyla dolduran bir şey yapmak için öğretilerini kullanmamı söyledi.

“En sevdiğim şeyin marangozluk olduğunu söyledim. Beni kutsadı ve ayrılmamı ve bir okçu olarak şöhretim beni mahvetmeden ya da eski hayatıma geri götürmeden önce yapmaktan en çok zevk aldığım şeye kendimi adamamı istedi.

“O zamandan beri her saniye kusurlarıma ve kendime acımaya karşı bir mücadele oldu. Odaklanmış ve sakin kalmaya, yapmayı seçtiğim işi sevgiyle yapmaya ve asla şimdiki ana sarılmamaya ihtiyacım var, çünkü ölüm hala çok yakın, uçurum yanımda ve uçurumun kenarında yürüyorum. ”

Tetsuya, ölümün tüm canlılar için her zaman yakın olduğunu söylemedi; çocuk henüz çok gençti ve böyle şeyler düşünmesine gerek yoktu.

Tetsuya, yayın yolunun herhangi bir insan faaliyetinde mevcut olduğunu da söylemedi.

O sadece çocuğu kutsadı, tıpkı yıllar önce kutsandığı gibi ve ondan gitmesini istedi, çünkü uzun bir gün olmuştu ve uyuması gerekiyordu.

Buraya yüklediğimiz e-book ve pdf kitap özetleri indirildikten ve okunduktan sonra 24 saat içinde silmek zorundasınız.

Aksi takdirde kitap'ın telif hakkı olan firmanın yada şahısların uğrayacağı zarardan hiçbir şekilde sitemiz zorunlu tutulamaz.

Bu kitapların hiç birisi orijinal kitapların yerini tutmayacağından, eğer kitabı beğenirseniz kitapçılardan almanızı ve internet ortamında legal kitap satışı yapan sitelerden alıp okumanızı öneririm.

Sitemizin amacı sadece kitap hakkında bilgi edinip, belli bir fikir sahibi olmanızdır.